Lietas Nr. C30562216
Lietas arhīva Nr. C-1838-17/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 1.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Feldmane

izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret VAS /Nosaukums A/ par parāda piedziņu, un

konstatēja:

2016.gada 26.aprīlī tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret VAS /Nosaukums B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda EUR 2034,15 apmērā piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, prasītāja ir nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/, un sastāv no zemes gabala 545 kv.m platībā, uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka, ar kadastra numuru /numurs A/(turpmāk tekstā - Nekustamais īpašums), kopīpašuma daļas pārvaldnieks, kuru pilnvarojusi dzīvokļu īpašnieku kopība, pieņemot lēmumus kopsapulcēs.

Ar Nekustamā īpašuma kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu nodarbojas prasītāja, kā kopīpašnieku - fizisko un juridiskās personas - pilnvarotā persona no namīpašuma denacionalizācijas dienas 21.02.1994., namīpašumu pārņemot no bijušā valdītāja ar 16.08.1994. pieņemšanas- nodošanas aktu, pamatojoties uz likumu „Par namīpašumu denacionalizāciju Latvijas Republikā" (spēkā bija 26.10.1995. likums „Par dzīvokļa īpašumu"), un dzīvokļu īpašnieku kopības 23.09.2011. pieņemtā lēmuma pamata, kad spēkā bija stājies 01.01.2011. Dzīvokļa īpašuma likums.

Prasībā norādīts, ka Nekustamais īpašums ir kopīpašums, ko pierāda Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/noraksts un starp kopīpašniekiem ir noteiktas un zemesgrāmatā ierakstītas Nekustamā īpašuma dalītas lietošanas tiesības.

Atbildētājs ir Nekustamā īpašuma 1/8 domājamās daļas īpašnieks, kuras atsevišķā lietošanā atrodas dzīvoklis Nr.8 un līdz 01.01.2014. bija arī dzīvoklis Nr.9. un kuram Rīgas pilsētas zemesgrāmatā ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz Nekustamā īpašuma 1/8 domājamo daļu kopīpašumā (nodalījums Nr.4207; II daļas 1.iedaļas ieraksts ar Nr.8.2.).

Prasībā norādīts, ka Latvijas valstij īpašuma tiesības uz Nekustamā īpašuma 1/8 domājamo daļu un uz dzīvokļiem Nr.8 un Nr.9 lietošanas tiesības bija atjaunotas ar 05.05.2010., kad spēkā stājās LR Augstākās tiesas Civillietu tiesas palātas 16.10.2008. spriedums lietā Nr.C04360505.

Prasītāja savā pieteikumā norāda, ka 05.05.2010. atjaunojot īpašuma tiesības Latvijas valstij uz 1/8 domājamo daļu, viņa kļuva par Nekustamā īpašuma vienu no kopīpašniekiem un atbildētāja pārstāvji piedalījās kopīpašnieku kopsapulcēs un lēmumu pieņemšanā.?

Prasībā norādīts, ka dzīvoklis Nr.9, /adrese/, ar kopējo platību 103,90 kv.m, sastāv no 5 dzīvojamām istabām un koplietošanas telpām. Uz īpašuma tiesību atjaunošanas brīdi Latvijas valstij 05.05.2010. tās atsevišķā lietošanā esošajā dzīvoklī Nr.9 dzīvoja īrniece ar ģimenes locekļiem, kuru lietošanā uz 14.11.1998. noslēgtā dzīvojamās telpas īres līguma pamata atradās 2 dzīvojamās istabas no 5 istabu dzīvokļa, 3 dzīvojamās istabas 56,32 kv.m platībā nebija nodotas lietošanā īrniecei.

Prasībā norādīts, ka Dzīvokļu īpašnieku 19.05.2011. kopsapulcē, ņemot vērā saraksti ar atbildētāju, bija nolemts un atbildētājs piekrita, ka par valstij piederošajām 3 brīvajām dzīvojamām istabām 56,32 kv.m platībā, kuras nebija nodotas lietošanā īrniekam, atbildētājs veiks maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem un ar kopīpašuma daļas pārvaldīšanu saistītos izdevumus.

Kopīpašnieku sapulcē 23.09.2011. bija nolemts, ka prasītāja, kura no 1994.gada pilda pārvaldnieka funkcijas, tās arī turpmāk pildīs, izrakstīs un izsniegs apmaksai rēķinus un atvērs jaunu kontu, uz kuru kopīpašnieki veiks ar pārvaldīšanu saistīto izdevumu maksājumus, tāpat arī nolēma no 01.10.2011. noteikt īpašniekiem maksājamo apsaimniekošanas maksu Ls 0,45 kv.m (EUR 0,64 kv.m) apmērā.

Atbilstoši kopīpašnieku nolemtajam par atbildētāja maksājumiem, prasītāja veica apsaimniekošanas maksājumu korekciju atbildētājam par dzīvokli Nr.9 no 05.05.2010. Ls 0,45 kv.m (EUR 0,64 kv.m) apmērā (iepriekš - Ls 0,72 kv.m vietā).

Prasībā norādīts, ka ikmēneša izrakstītie rēķini no 05.05.2010. par valstij piederošajām 3 brīvajām dzīvojamām istabām ir personīgi iesniegti atbildētājam, kā 1/8 domājamās daļas kopīpašniekam, kura atsevišķā lietošanā bija dzīvoklis Nr.9.

Prasībā norādīts, ka 07.02.2012. atbildētājs, kā īpašnieks, ar dzīvokļa Nr.9 īrnieci noslēdza dzīvojamās telpas īres līguma pārjaunojumu, ar kuru īrnieka lietošanā nodeva visu dzīvokli Nr.9 un noteica īrnieka pienākumu apmaksāt pārvaldniekam tā izrakstītos Atbildētājam rēķinus. Atbildētājs par noslēgto īres līgumu paziņoja prasītājam un iesniedza šī līguma apliecinātu kopiju.

Tādējādi, no 07.02.2012. prasītāja izrakstīja un apmaksai izsniedza rēķinus atbildētājam par visu dzīvokli Nr.9 103,90 kv.m platībā, kurus kopīpašnieka, vietā apmaksāja īrniece.

Prasītāja savā pieteikumā norāda, ka atbildētājs prasītājas izrakstītos un apmaksai izsniegtos rēķinus par 3 dzīvojamajām istabām dzīvoklī Nr.9 par laika periodu no 05.05.2010. līdz 01.02.2012. līdz pat dotajam brīdim, neskatoties uz vairākkārtīgiem atgādinājumiem, nav apmaksājis un pamatparāda summa ir EUR 1640,43.

Laika periodā, par kuru ir celta prasība tiesā par parāda piedziņu, t.i., no 05.05.2010.- 01.02.2012, atbildētājs bija visa Nekustamā īpašuma 1/8 domājamās daļas īpašnieks un kopīpašuma dalībnieks, uz kuru attiecas gan Civillikuma, gan Dzīvokļa īpašuma likuma un citu normatīvo aktu noteikumi.

Neveicot izrakstīto rēķinu apmaksu par laika periodu no 05.05.2010.-01.02.2012. kopsummā par EUR 1640,43, atbildētājs pārkāpis Civillikuma 1.panta noteikumus un nepilda savus pienākumus godprātīgi, uzliekot savu atbildību par maksājumu veikšanu uz citiem kopīpašniekiem - fiziskajām personām.

Prasībā norādīts, ka atbildētājam par parāda EUR 1640,43 samaksas kavējumu ir aprēķināti likumiskie seši procenti gadā par laika periodu no 01.02.2012. līdz 01.04.2016. EUR 393,72 apmērā.

Saskaņā gan ar kopīpašnieku pieņemtajiem lēmumiem, gan ar šī likuma 14.panta 41. daļas noteikumiem, pārvaldnieka pienākums kontrolēt īpašnieku maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem, gan arī celt prasību tiesā par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

Atbildētājam ikmēneša izsniegtajos rēķinos bija uzrādīta parāda summa, tāpat, personīgi bija iesniegti rakstiski brīdinājumi par parāda esamību.

Prasītāja lūdz tiesu no atbildētāja piedzīt tiesāšanās izdevumus EUR 363,00 apmērā, norādot, ka minētie advokāta izdevumi nepārsniedz likumā noteiktos 15% no prasības summas.

Prasītāja prasību pamatojusi ar Civilprocesa likuma 1., 6., 33., 41., 195., 250.^{18} līdz 250.^{27} pantiem, Civillikuma 1., 3., 1402., 1067. līdz 1072.,p., 1652., 1756., 1765. un 1829.pantiem, 26.10.1995.g. likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.,12.pantiem, Dzīvokļa īpašuma likuma 1., 8., 10., 13.p., Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 6., 7., 14.pantiem.

2016.gada 9.maijā atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikuma un tam pievienoto dokumentu norakstiem nosūtīta paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2015.gada 9.jūnijam.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos par celto prasību norādījis, ka lietā nav strīds, ka Latvijas valstij valsts akciju sabiedrības /Nosaukums A/ personā laika periodā no 2010.gada 5.maija līdz 2012.gada 7.februārim (strīdus periodā) bija īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Nr.9, /adrese/, kurš cita starpā sastāv no 5 dzīvojamām istabām. Pamatojoties uz noslēgtu īres līgumu, atsevišķā lietošanā kopējā dzīvokļa 2 dzīvojamās istabas bija nodotas īrniecei, savukārt, 3 dzīvojamās istabas bija juridiski brīvas - bez noslēgta īres līguma un neapdzīvotas.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka lietā ir strīds par apkures (siltumenerģijas piegādes) un apsaimniekošanas maksas rēķinu apmaksu par 3 brīvajām istabām laika periodā no 2010.gada 5.maija līdz 2012.gada 7.februārim.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs prasību atzīst daļēji, t.i. apsaimniekošanas maksas parādu EUR 756,84 apmērā par laika periodu no 2010. gada 5.maija līdz 2012.gada 7.februārim.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka prasītāja prasības pieteikumā ir atsaukusies uz 2011.gada 19.maija nekustamā īpašuma /adrese/, kopīpašnieku (dzīvokļu īpašnieku) sapulces protokolu Nr.1, norādot, ka par brīvajām 3 istabām atbildētājs ir piekritis maksāt maksu par komunālajiem pakalpojumiem (apkuri) un ar kopīpašuma daļas pārvaldīšanu saistītos izdevumus.

Pēc minētās kopīpašnieku sapulces atbildētājs saņēmis prasītājas izrakstītus rēķinus, tomēr dara zināmu, ka atbildētājs 2011.gada 24.augusta vēstulē Nr.4.17/5857 izteica Prasītājai iebildumus par pārvaldīšanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību, kā arī lūdza iesniegt Atbildētājam piestādītajos rēķinos iekļauto izdevumu pozīciju detalizētu atšifrējumu. Līdz paskaidrojumu sagatavošanas dienai Atbildētājs nav saņēmis pieprasītos dokumentus.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītāja pilda starpnieka funkciju starp dzīvokļa īpašnieku un pakalpojumu sniedzēju (siltumenerģijas piegādātāju), prasītājai ir jānodrošina atbildētāju ar iespēju saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par pakalpojuma sniedzēja sniegto pakalpojumu.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{4}panta pirmā daļa noteic, ka pakalpojuma sniedzēja pienākums ir veikt ekonomiski pamatotus aprēķinus un nodrošināt dzīvojamās mājas īpašniekam iespēju saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par tā piedāvāto pakalpojumu cenu.

Minētā panta piektajā daļā ir noteikts, ka pakalpojuma sniedzēja pienākums ir savlaicīgi informēt dzīvojamās mājas īpašniekus par atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka saistību neizpildi, kas skar vai var skart citu dzīvojamās mājas īpašnieku intereses, kā arī pēc dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma sniegt nepārprotamu un pilnīgu informāciju par pakalpojumu.

Atbildētājs savos paskaidrojumos vērš uzmanību, ka konceptuāli neiebilst veikt apsaimniekošanas maksu un maksu par piegādāto siltumenerģiju par strīdus platību noteiktā periodā, tomēr atzīmē, ka ir nepieciešams saņemt papildus pierādījumus par rēķinos norādītajām izdevumu pozīcijām. Pēc pakalpojuma sniedzēja (siltumenerģijas piegādātāja) izsniegto rēķinu saņemšanas laika periodā no 2010.gada 5.maija līdz 2012.gada 7.februārim, atbildētājs veiks aprēķina pārbaudi.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka gadījumā, ja strīds tiks izskatīts tiesā, jo puses nespēs vienoties, atbilstoši Civillikuma 1657.pantam, ir atsvabināms no nokavējuma procentu samaksas, jo maksājumi netika veikti no atbildētāja neatkarīgu apsvērumu dēļ, jo atbildētājs nevarēja pārliecināties par izsniegto rēķinu pareizību. Kā arī atbildētājs ir pakļauts Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma normām, atbildētājam ir pienākums veikt objekti pamatotus maksājumus, tādējādi piestādīto rēķinu pamatojuma pārbaude ir obligāts priekšnosacījums, lai veiktu atbildētāja budžeta līdzekļu izlietojumu.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2015.gada 27.augustā, nosūtot pusēm paziņojumu par lietas izskatīšanu.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu daļēji.

Civillikuma 994. pants noteic, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Saskaņā ar Zemesgrāmatas nodalījuma izdruku atbildētājs ir Nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/, un sastāv no zemes gabala 545 kv.m platībā, uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka, ar kadastra numuru /numurs /, 1/8 domājamās daļas īpašnieks, kura atsevišķā lietošanā atrodas dzīvoklis Nr.8 un līdz 01.01.2014. bija arī dzīvoklis Nr.9. un kuram 1998.gada 24.decembrī Rīgas pilsētas zemesgrāmatā ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz Nekustamā īpašuma 1/8 domājamo daļu kopīpašumā pamatojoties (nodalījums Nr.4207; II daļas 1.iedaļas ieraksts ar Nr.8.2.) (l.l. 22-25).

No lietas materiāliem pievienotā 2010.gada 5.maija Augstākās tiesas Civillietu tiesas palātas sprieduma lietā Nr.C04360505, ar kuru tika noraidīta /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ kasācijas sūdzība, redzams, ka Latvijas valstij īpašuma tiesības uz Nekustamā īpašuma 1/8 domājamo daļu un uz dzīvokļiem Nr.8 un Nr.9, bija atjaunotas ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2008.gada 16.oktobta spriedumu (l.l. 36-31).

No lietas materiāliem izriet, ka starp kopīpašniekiem ir noteiktas un zemesgrāmatā ierakstītas Nekustamā īpašuma dalītas lietošanas tiesības (l.l. 22-25).

No lietai pievienotā Nekustamā īpašuma /adrese/ Kopīpašnieku (dzīvokļu īpašnieku) 2011.gada 19.maija sapulces Protokola Nr.1. redzams, ka sapulcē nolemts atkārtoti nosūtīt VAS PA lūgumu par Nekustamā īpašuma /adrese/, pārvaldīšanas līguma un pilnvarojuma līguma par rīcību ar dzīvokļiem Nr.8 un Nr.9, noslēgšanu, pārvaldniekam /pers. A/ jāsagatavo aprēķins un jāiesniedz VAS PA rēķins par pārvaldīšanas izdevumiem, kas attiecas uz valstij piederošās daļas 3 (trīs) brīvajām istabām dzīvoklī Nr.9. no 2010.gada 5.maija (l.l. 33).

Dzīvokļa īpašnieku pienākums veikt maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālos maksājumus izriet no likuma.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants (likuma redakcijā līdz 2010.gada 31.decembrim) nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības biedrs un vai ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pants (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās

kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā un sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu. Savukārt, minētā likuma 10.panta 3)punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10. un 13.panta noteikumus attiecībā uz subjektu, kuram ar likumu noteikts pienākums segt dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pamatpakalpojumiem, konstatējams, ka tas ir dzīvokļa īpašnieks, nevis tā lietotājs vai kāds cits tiesību subjekts.

Lietā nepastāv strīds, ka atbilstoši /pers. A/ prasības pieteikumā norādītajam minētā nekustamā īpašuma pārvaldīšanas tiesiskās attiecības starp prasītāju un dzīvokļu īpašniekiem pastāv kopš 1994.gada, kad /pers. A/ sāka pildīt pārvaldnieka funkcijas un saskaņā ar Kopīpašnieku sapulcē 2011.gada 23.septembrī tika nolemts, ka /pers. A/ turpinās pildīt pārvaldnieka pienākumus, izrakstīs un izsniegs apmaksai rēķinus, par ko atbildētājai saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma normām bija jānorēķinās.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

No lietā esošā Maksājumu aprēķina par maksājumiem, izriet, ka parāds par PA valdījumā esošo neizīrēto dzīvokļa daļu 56,32 m^2, /adrese/, ir izveidojies par periodu no 2010.gada maija līdz 2012.gada 1.februārim un pamatparāds sastāda EUR LVL 1152 (EUR 1640,43) (l.l. 40, 41).

Lietas materiāliem pievienots maksājumu aprēķins, kas 2012.gada 17.maijā ir sastādīts un 2012.gada 18.maijā atbildētājs to ir saņēmis (l.l. 43), bez tam, atkārtoti maksājumu aprēķins ir iesniegts atbildētājam 2014.gada 5.decembrī (l.l. 42).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt, Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs lietā nav iebildis, ka prasītāja ir nodrošinājusi atbildētājam saņemt komunālos pakalpojumus, par ko strīda nav, savukārt atbildētājs nav norēķinājies par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs kā paskaidrojumu pielikumu ir pievienojis VAS /Nosaukums C/ vēstuli „Par atbildes sniegšanu", no kuras izriet, ka atbildētājs 2011.gada 28.aprīlī dzīvokļa Nr.9 īrniekiem sniedzis atbildi uz iesniegumu, atbildē norādot, ka lūdzis pārvaldniekam iesniegt Privatizācijai aģentūrai Rēķinos iekļauto pozīciju detalizētu atšifrējumu un tā apmēra aprēķināšanas kārtību, par nekustamā īpašuma pārvaldīšanas izdevumu apmēru, kā arī informāciju kā Rēķinos iekļautās izdevumu tiek sadalītas starp dzīvokļu īpašumu īpašniekiem (l.l. 58).

Lietas materiāliem nav pievienoti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu prasītājai lūdzis iesniegt rēķinos iekļauto pozīciju detalizētu atšifrējumu un tā apmēra aprēķināšanas kārtību, par nekustamā īpašuma pārvaldīšanas izdevumu apmēru, kā arī informāciju kā rēķinos iekļautās izdevumu tiek sadalītas starp dzīvokļu īpašumu īpašniekiem, kā arī nav iesniegti pierādījumi tam, ka prasītāja nebūtu sniegusi vai būtu atteikusies sniegt šādu informāciju.

Atbildētājs savos iebildumos ir norādījis, ka parāda aprēķinu atzīst tikai daļā par apsaimniekošanas maksas parādu EUR 756,84 apmērā par laika periodu no 2010. gada 5.maija līdz 2012.gada 7.februārim, bet neatzīst daļā ar apkures izdevumiem, bet nav iesniedzis tiesā ne iebildumu pamatojošus pierādījumus, ne arī nav iesniedzis citu - atbildētājas izstrādātu detalizētu parāda aprēķinu, līdz ar to tiesas ieskatā visi atbildētāja iebildumi attiecībā uz parāda aprēķinu ir uzskatāmi par tās pieņēmumiem, un tiesa atzīst, ka šādā gadījumā parāda summas aprēķins nav noteiktā kārtībā apstrīdēts.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs pilnībā vai daļēji ir apmaksājis savas parādsaistības, līdz ar ko tiesai nav pamata neticēt prasītāja argumentiem, ka samaksa pilnā apmērā prasītāja norādītajā laika periodā nav veikta, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, fakts, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ievērojot minēto, tiesa celto prasību daļā par pamatparādu uzskata par pamatotu un no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams parāds EUR 1640,43 apmērā par laika periodu no 2010.gada 5.maija līdz 2012.gada 1.februārim.

Atbilstoši Civillikuma 1765. panta pirmajai daļai likumisko procentu apmērs ir seši procenti gadā un atbilstoši lietā iesniegtajam aprēķinam prasītājs tos aprēķinājis EUR 393,72 apmērā par periodu no 2012.gada 1.februāra līdz 2016.gada 1.aprīlim.

Ievērojot iepriekš norādīto, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti EUR 393,72 par periodu no 2012.gada 1.februāra līdz 2016.gada 1.aprīlim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas EUR 1640,43, līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli prasības apmierinātajai daļai.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu EUR 305,12 apmērā (l.l. 13., 15., 16).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanu atbildētājai un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā (l.l. 17).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. pantu, no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 309,82 apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās un ceturtās daļas nosacījumiem tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenami prasītājas ar lietas vešanu saistītie izdevumi, ko sastāda izdevumi par advokāta palīdzību. Prasītājas prasību uz pilnvaras un ordera pamata cēlusi zvērināta advokāte A.Rasnača, kurai prasītāja par juridiskās palīdzības sniegšanu veikusi samaksu EUR 363,00 apmērā (l.l. 49., 50., 51., 52).

Ievērojot Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā un ceturtajā daļā noteikto atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai apmēru, kā arī izvērtējot prasības raksturu, tiesa uzskata par atbilstošu no atbildētāja prasītājas labā piedzīt izdevumus par zvērinātas advokātes A.Rasnačas sniegto juridisko palīdzību prasītājam EUR 305,12 apmērā, kas nepārsniedz 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteiktos 30% no prasījumu apmierinātās daļas un nepārsniedz 50% no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Ņemot vērā norādīto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 189., 193., 194., 195.pantu, 204.[1]pantu tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļā.

Piedzīt no valsts akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu, /pers. A/, personas kods: /personas kods/,

komunālo maksājumu un pārvaldīšanas izdevumu parādu EUR 1640,43 apmērā par laika periodu no 2010.gada 5.maija līdz 2012.gada 1.februārim, likumiskos EUR 393,72 apmērā par periodu no 2012.gada 1.februāra līdz 2016.gada 1.aprīlim, tiesāšanās izdevumus EUR 309,82 apmērā, un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 305,12 apmērā, kopā piedzenot EUR 2649,09 (divi tūkstoši seši simti četrdesmit deviņi *euro* un 09 centi).

Samaksa veicama prasītājas norādītajā norēķinu kontā: /pers. B/, personas kods /personas kods/ konts AS /Nosaukums D/, Nr. LVHABA0551018491309.

Noteikt /pers. A/ tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no VAS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, saņemt likumiskos procentus 6% gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas EUR 1640, 43.

Noteikt valsts akciju sabiedrībai /Nosaukums A/, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas, tas ir, no 2017.gada 8.jūnija, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese **A.Feldmane**